

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského institutu pro rovné postavení žen a mužů

KOM(2005) 81 v konečném znění – 2005/0017 (COD)

(2006/C 24/10)

Dne 22. března 2005 se Rada rozhodla požádat Evropský hospodářský a sociální výbor o konzultaci na základě článku 262 Smlouvy o založení Evropského společenství ve věci výše uvedené.

Specializovaná sekce, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala své stanovisko dne 5. září 2005. Zpravodajkou byla paní Štechová.

Na 420. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 28. a 29. září 2005 (jednání ze dne 28. září 2005) přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 166 hlasy pro, 5 hlasy proti a 7 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry a doporučení Výboru ⁽¹⁾

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor znovu potvrzuje svůj značný zájem o to, aby v prosazování rovnosti žen a mužů bylo dosaženo mnohem hmatatelnějšího pokroku, jak opět zdůraznil ve svých stanoviscích z poslední doby spojených s touto problematikou ⁽²⁾. Rovnost mužů a žen (genderová rovnost) je a musí zůstat prioritou v politikách Evropské unie. I když bylo v posledních letech vynaloženo větší úsilí v prosazování rovnosti žen a mužů v EU, ženy zůstávají v naprosté většině sfér činností znevýhodněny ⁽³⁾ – to se musí změnit. I když v podstatně menší míře, existují i situace, v nichž jsou z genderového hlediska poškozování muži – to je také třeba řešit. Patří sem i řešení řady problémů, které vznikají na základě diskriminace (z hlediska sexuální orientace, věku, zdravotního stavu, handicapu, etnika) a které jsou genderově ještě umocňovány.

1.1.1 Existuje tedy velmi mnoho různých typů genderových nerovností, vyskytují se všude v EU a je nezbytné je poznat, dokumentovat, shromažďovat, analyzovat, poučit se z nich na komunitární úrovni a hledat řešení.

⁽¹⁾ Všechny pozice či funkce uváděné v tomto textu mají význam v ženském i mužském rodu.

⁽²⁾ Stanovisko EHSV ze dne 10.12.2003 „Rovnost příležitostí mužů a žen – Akční program“, zpravodajka: paní Wahroľin, Úř. věst. C 80 30.3.2004.

Stanovisko EHSV ze dne 3.6.2004 „Rovné zacházení s ženami a muži/přístup ke zboží a službám“, zpravodajka: paní Carroll, Úř. věst. C 241, 28. 9. 2004.

Stanovisko ze dne 15.12.2004 „Přepřevládání směrnice o rovnosti šancí“, zpravodajka: paní Sharma, CESE 1641/2004.

Stanovisko EHSV ze dne 9.2.2005 „Peking po 10 letech: Došlo k nějakému pokroku v oblasti rovnosti mužů a žen?“, zpravodajka: paní Florio, C 221, 8.9.2005.

⁽³⁾ KOM(2005) 44.

1.1.2 EHSV proto vítá každý účinný nástroj, kterým se podaří urychlit, aby se rovnost mužů a žen stala realitou v praxi.

1.1.3 EHSV podporuje návrh zřídit Evropský institut pro rovnost žen a mužů ⁽⁴⁾ (dále „Institut“), jelikož se domnívá, že se stane tímto účinným nástrojem – s velkým potenciálem – na podporu úsilí, jež vynakládá EU a členské státy, aby dosáhly pokroku v prosazování rovnosti žen a mužů jak v právech, tak v konkrétní praxi.

1.2 EHSV souhlasí s důvody, které vedou k vytvoření samostatné instituce, i s rozhodnutím, že Institut nesmí nahrazovat či oslabovat stávající osvědčené specializované agentury, nebo ty, jejichž ustavení se připravuje na komunitární úrovni ⁽⁵⁾. Zřízení Institutu také nesmí zeslabit uplatňování principu mainstreamingu v orgánech a všech politikách a programech Společenství: EHSV je přesvědčen, že tento princip se tím naopak posílí.

1.3 EHSV soudí, že Institut si získá autoritu založenou na objektivitě, neutralitě, nezávislosti, expertní zkušenosti, na možnosti soustředit příslušné informace na jednom místě a může se stát významným nástrojem pro široké spektrum uživatelů. Při důsledné aplikaci gender mainstreamingu bude Institut sloužit nejrozšířenějším „klientům“ – od nejširších vrstev občanské společnosti až po rozhodovací orgány EU.

1.3.1 Navíc, Institut bude působit nejen dovnitř EU, ale v širším evropském kontextu, včetně přípravy dalších rozšíření EU, či působit na mezinárodním poli. Bude tedy působit i pro kultivaci multikulturních vazeb a výměn.

⁽⁴⁾ Název takto neodpovídá českému oficiálnímu překladu – viz komentář k názvu v bodě 3.3.

⁽⁵⁾ Dublínská nadace, Agentura v Bilbao, CEDEFOP, Agentura pro základní lidská práva.

1.4 EHSV se domnívá, že při tak ambiciózním záměru a úkolech, které Institut čekají, by bylo zapotřebí definovat kompetence a povinnosti jasněji, než to navrhuje Komise, pokud jde o jeho funkce výzkumné, šíření informací, osvěty atd. Je nezbytné upřesnit cíle sběru dat a práce s nimi tak, aby Institut mohl beze zbytku plnit svoji roli v evropském rozhodovacím procesu. V tomto ohledu je nutno připomenout, že všechny struktury Společenství musejí spoléhat na statistické nástroje jednotlivých členských států. Institut by měl mít možnost objasňovat ze svého hlediska připravované projekty. Institut by měl mít také vzdělávací roli v otázkách gender mainstreamingu a měl by mít možnost předkládat názory, pokud jde o komunitární iniciativy a činnosti v oblasti genderové rovnosti.

1.4.1 EHSV zastává názor, že upřesnění cílů a úkolů Institutu doloží jeho význam a jasně ukáže, že je nezbytné, aby disponoval potřebnými prostředky pro plnění těchto cílů.

1.5 Institut musí mít silnou morální autoritu; je zcela nezbytné, aby jeho fungování bylo transparentní, aby byly zajištěny skutečně účinné vazby na příslušné skupiny občanské společnosti, uvedené v článku 10 v bodě 1 a) – c), které disponují bohatou analytickou, expertní zkušeností, pokud jde o rovnost mužů a žen, a zároveň mohou odrážet bezprostředněji potřeby občanů v EU. EHSV důrazně doporučuje, aby představitelé těchto skupin občanské společnosti měli větší počet míst ve Správní radě Institutu (viz dále 3.7.2, 3.7.3). EHSV v této souvislosti znovu upozorňuje na významnou roli sociálních partnerů na různých úrovních při řešení problémů rovnosti mužů a žen na trhu práce.

1.6 Zároveň EHSV naléhá na to, aby představitelé evropských sociálních partnerů a příslušné reprezentativní nevládní organizace měli stejné postavení ve Správní radě jako ostatní členové, tj. aby měli hlasovací právo (viz dále bod 3.7.4).

1.7 EHSV soudí, že je zásadní, aby finanční prostředky určené pro Institut umožnily, aby cele plnil své poslání, po boku jiných komunitárních agentur nebo programů, které se také věnují problematice rovnosti žen a mužů, nikoli na jejich úkor.

1.8 Návrh nařízení neuvádí, kde bude Institut sídlit; EHSV nicméně podporuje, aby byl zřízen v některé ze zemí, které přistoupily do EU v roce 2004. Důvodem je již projevený zájem ze strany některých těchto zemí, potřeba rovnovážné decentralizace institucí v EU, možnost bezprostřednějšího kontaktu s občany a občankami vybrané země z těchto zemí a větší seznámení s jejich zkušenostmi v oblasti rovnosti příležitostí mužů a žen.

1.9 EHSV je přesvědčen, že úzká spolupráce s Institutem bude oboustranně prospěšná a prohlašuje, že je připraven spolupracovat s budoucím Institutem v rámci komunitárních pravidel.

2. Úvod – obecné poznámky

2.1 8. března 2005 Evropská komise vydala Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského institutu pro rovnost žen a mužů ⁽⁶⁾ a ve svém tiskovém prohlášení ⁽⁷⁾ mj. uvedla, že

„Institut bude nezávislým špičkovým centrem na evropské úrovni. Bude sbírat, analyzovat a šířit údaje z výzkumu a věrohodné a srovnatelné informace, které potřebují ti, kdo rozhodují v Bruselu a ve členských státech. Bude mít dokumentační středisko a knihovnu, které budou přístupny veřejnosti.

Institut bude podněcovat výzkum a výměnu zkušeností, jelikož bude organizovat setkání těch, kdo rozhodují, expertů a zúčastněných stran a bude upozorňovat na opatření ve prospěch rovnosti mužů a žen akcemi jako konference, kampaně a semináře. Další důležitou úlohou bude vypracovávat nástroje pro lepší integraci rovnosti mužů a žen ve všech komunitárních politikách.“

2.2 Dlouhý čas, který uběhl od prvního podnětu o vytvoření Evropského institutu v r. 1995 ⁽⁸⁾ k vydání návrhu nařízení v březnu 2005, byl vyplněn expertním a politickým zkoumáním, které umožnilo připravit uvážené rozhodnutí.

2.3 Rada ve složení pro zaměstnanost, sociální věci, zdraví a ochranu spotřebitelů na svém zasedání 1. a 2. června 2004 vyjádřila – jednomyslně – podporu zřízení Evropského institutu ⁽⁹⁾:

„Delegace bez výhrady souhlasily se založením Institutu a připomněly, že je důležité ustavit strukturu, která přinese přidanou hodnotu a nebude provádět duplicitní činnost s činnostmi, které již existují v této oblasti. Zmínily rovněž, že je nezbytné, aby byla zachována rozpočtová neutralita.“

Rada Institutu svěřila:

— otázky koordinace;

— sbírání a rozšiřování informací;

⁽⁶⁾ Viz poznámka 3, tedy rovněž 3.3.

⁽⁷⁾ Tiskové prohlášení Evropské Komise IP/05/266, 8.3.2005, publikováno pouze anglicky, francouzsky a německy.

⁽⁸⁾ Role d'un future Institut européen du genre, étude réalisée pour le Parlement européen, rapport final, 15.6.2004.

⁽⁹⁾ Rada EU, tiskové prohlášení 9507/04, 1. – 2.6.2004, publikováno pouze anglicky, francouzsky a německy.

- zajišťování zviditelnění otázek spojených s rovností mužů a žen a
- tvorbu nástrojů pro začleňování otázek rovnosti mužů a žen do politik.

2.3.1 Následně Evropská rada vyzvala Komisi, aby předložila svůj návrh ⁽¹⁰⁾.

2.4 K rozhodnutí ustavit Institut tak došlo po rozšíření EU o deset nových zemí a EHSV soudí, že je důležité, že bude budován od samého počátku v rozšířené EU, což umožní zohlednit rozmanitější zkušenosti, situace a know-how.

2.5 EHSV nedávno ve svém stanovisku „Peking po 10 letech: Došlo k nějakému pokroku v oblasti rovnosti mužů a žen?“ ⁽¹¹⁾, rekapituloval vývoj a šíři činnosti v EU v oblasti rovnosti žen a mužů. Odvolává se na toto stanovisko a zdůrazňuje, že je nutno konstatovat, že potřeby expertiz, analýz a informací a nároky na jejich kvalitu, rostou díky – a EHSV je tím potěšen – rozšiřování uplatňován principu gender mainstreamingu.

2.6 Praxe odhaluje stále existující a nové problémy, kterým čelí EU a její členské země a jejichž řešení je naléhavé. Mají přímý vztah k genderové problematice a Institut se jimi bude muset zabývat:

- nerovnosti na trhu práce, zejména pokud jde o segregaci v povoláních, rozdíl v odměňování, rizika na trhu práce;
- kariérní postup žen a jejich přístup do manažerských nebo vedoucích pozic, sledování situace žen ve vedoucích a řídicích funkcích;
- sladování pracovního a soukromého života;
- přístup k celoživotnímu vzdělávání, sledování zvyšování profesní kvalifikace žen;
- demografický vývoj v EU;
- obchod se ženami (a dětmi) a jejich vykořisťování k sexuálnímu účelům;
- všechny genderově podmíněné formy násilí;
- deficit účasti žen na rozhodovacím procesu;
- obecný nedostatek vnímavosti k genderovým problémům a stále nedostatečné uplatňování principu gender mainstreamingu;

⁽¹⁰⁾ Zasedání Evropské rady, 17. – 18.6.2004, závěry předsednictví, odst. 43, s. 9.

⁽¹¹⁾ zpravodajka: paní Florio, bod 4., C 221, 8.9.2005.

— stereotypní prezentování úlohy žen a mužů (ve vzdělávání, médiích, veřejném životě, ve světě práce);

— „nedostatečné uvědomění“ si toho, jaké místo mohou zastávat ve společnosti, samotnými ženami;

— mezikulturní problémy;

— genderová rovnost v různých institucích, orgánech a organizacích, včetně organizací organizované občanské společnosti;

— atd.

2.6.1 EHSV již podrobněji poukázal na řadu oblastí, ve kterých je případně konat, ve svém stanovisku „Peking po 10 letech: Došlo k nějakému pokroku v oblasti rovnosti mužů a žen?“ a odvolává se na ně ⁽¹²⁾.

2.7 Jak bylo zdůrazněno výše, EHSV si je vědom toho, že uplatňování gender mainstreamingu se rozšiřuje a vyvíjí. Proto EHSV souhlasí, že úloha soustředit úsilí členských států a zúčastněných stran občanské společnosti pro poskytování pomoci v této věci komunitárním orgánům, musí být svěřena samostatné instituci, což přispěje k efektu synergie. EHSV zároveň soudí, že by mělo být zajištěno, že se Institut a komunitární agentury budou vzájemně doplňovat, a že se princip genderového mainstreamingu bude dále rozvíjet v rámci agentur, v dobré spolupráci s budoucím Institutem. Stejně tak musí být pravidlem spolupráce s institucionálními mechanismy pro rovnost žen a mužů.

2.8 EHSV připomíná, že založením Institutu se pokročí, což neznamená, že další opatření nejsou potřebná, aby se dosáhlo pokroku v prosazování rovnosti příležitostí do praxe a při plnění všech cílů přijatých v dokumentech Společenství. Bude mimořádně důležité, aby se Institut aktivně zapojil do plnění lisabonských cílů zaměřených na podporu růstu a tvorby pracovních míst.

2.9 EHSV je nakloněn zřízení Institutu; považuje však za nezbytné, aby byl co nejpříznivěji přijat občanskou společností na evropské, národní a místní úrovni; bez této podpory by nemohl dobře začít svoji práci. Je tedy nutné vložit do této nové instituce nezbytné prostředky, které jí dodají věrohodnost a důvěru. To jí umožní rozvíjet úspěšně všechny formy aktivit a vyvolat zájem, jaký si zaslouží.

3. Konkrétní poznámky

3.1 EHSV je srozuměn s právním základem, z něhož vychází zřízení Institutu, tj. čl. 141 odst. 3 a čl. 13 odst. 2 Smlouvy o založení ES. Souhlasí s důvody uvedenými v preambuli, které vysvětlují i aplikaci článku 5 Smlouvy.

⁽¹²⁾ zpravodajka: paní Florio, bod 6, Závěry a návrhy, C 221, 8.9.2005.

3.2 Stejně tak EHSV souhlasí, že spolupráce s existujícími strukturami – nadacemi a jinými orgány – je v souladu s přáními Rady nevytvářet duplicitní činnosti. EHSV vnímá, že odst. 12. Preambule implicitně zahrnuje další instituce a instance, které pracují v rámci EU, jako např. Eurostat. EHSV se odvolává na Sdělení Komise o vytvoření rámce pro evropské regulační agentury⁽¹³⁾ a na Předlohu interinstitucionální dohody o vytvoření rámce pro evropské regulační agentury⁽¹⁴⁾ a bere na vědomí, že místo Institutu mezi dosavadními institucemi bude také definováno v tomto kontextu.

3.3 EHSV poukazuje na to, že název Institutu (čl. 1) v angličtině European Institute for Gender Equality jednoznačně vystihuje jeho poslání a umožňuje tak co nejširší konotace (etické, morální, estetické, sexuální atd.). Jak ukázala zkušenost, slovo gender nemá přesný ekvivalent v různých jazycích EU. Proto by překlady měly najít takové znění, které by se co nejvíce přiblížilo znění původnímu.

3.4 Pokud jde o cíle Institutu, EHSV se domnívá, že čl. 2 by měl zahrnovat jasný odkaz na prosazování principu gender mainstreamingu.

3.4.1 Dále EHSV soudí, že by Institutu mělo být svěřeno, že bude pomáhat organizacím zaměstnavatelů a zaměstnanců a dalším složkám organizované občanské společnosti v jejich práci týkající se rovnosti mužů a žen; tento cíl by měl být jasně uveden a vzat v potaz.

3.5 EHSV se domnívá, že úkoly ve čl. 3 jsou stejně důležité jako cíle. Úkoly by měly být doplněny, jak bylo uvedeno v bodě 1.4 tohoto stanoviska.

3.5.1 EHSV žádá, aby v čl. 3 odst. 1 a) byli explicitně uvedeni sociální partneři. V této souvislosti připomíná, že evropské sociální partneři nedávno přijali Rámec akcí, jehož náplní je rovnost mužů a žen.

3.5.2 EHSV zdůrazňuje, že k průkaznosti přidané hodnoty Institutu přispěje, když bude pravidelně prezentovat své výstupy i nad rámec výroční zprávy, které tak budou přispívat k plnění úkolů vyplývajících např. z Rámcové strategie rovnosti mužů a žen. Kromě zveřejnění výroční zprávy by měl zveřejňovat mimo jiné i svůj pracovní program (čl. 3 odst. 1 e).

3.5.3 Otázky, jimiž se bude Institut zabývat, budou vyžadovat i odpovídající metody práce. Měly by se přizpůsobovat různým typům genderových nerovností a diskriminací, tudíž by měl využívat mj. srovnávacích metod (benchmarking), případových studií, vertikálního (odvětvového) sběru dat,

genderového rozpočtování, monitorování apod. Spolupráce Institutu se specializovanými agenturami a institucemi musí být samozřejmostí i v tomto směru.

3.5.4 EHSV vnímá, že ve stejném článku je uvedeno, v odst. 1 d), že Institut provádí průzkumy v „Evropě“, čímž se poukazuje na jeho širší působení v rámci EHP, v rámci budoucího rozšíření i v kontextu zemí Rady Evropy.

3.5.5 EHSV by chtěl přidat v čl. 3 odst. 1 g) národní, či regionální úrovně, což umožňuje otevření se dalším subjektům (parties prenantes), např. samospráv, které mají význam v šíření povědomí o otázkách genderové rovnosti u široké veřejnosti, v souladu s cíli uvedenými v článku 2 a v souladu s Preambulí.

3.6 EHSV souhlasí, že Institut bude nezávislý (čl. 5) na národních orgánech a občanské společnosti. Soudí však, že by měl být nezávislý i na orgánech Společenství, což mu vůči nim umožní objektivnější přístup. I proto navrhuje EHSV rozšířit počet zástupců občanské společnosti ve Správní radě, aby byla zajištěna větší nezávislost Institutu.

3.6.1 EHSV sdílí a podporuje princip, že Institut bude spolupracovat svobodně a nezávisle s institucemi ve členských státech. Domnívá se, že by bylo vhodné svěřit členům poradního sboru odpovědnost získávat a dodávat v potřebnou dobu informace (viz níže bod 3.8.2). V této souvislosti by mohla být vhodná úloha institucí, které mají působit v členských státech v rámci směrnice o přepracování směrnic o rovnosti šancí⁽¹⁵⁾.

3.7 Pokud jde o orgány Institutu, EHSV oceňuje úsilí o to, aby Správní rada byla operativním orgánem, který by měl být schopen účinně řídit Institut tak, aby mohl pružně reagovat na změny a poptávku.

3.7.1 EHSV však soudí, že Komise může jmenovat členy Správní rady, kteří zastupují zmíněné skupiny, pouze na návrh uvedených organizací. To by mělo být uvedeno v příslušném článku 10.

3.7.2 EHSV zdůrazňuje, že k tomu, aby byla Správní rada schopna odpovědět adekvátně na potřeby, tj. reflektovala povinnosti vůči Evropské komisi a členským státům a zároveň měla odpovídající zpětnou vazbu od občanské společnosti, je zapotřebí účinné a zřetelné zastoupení evropských sociálních partnerů a příslušné nevládní organizace na komunitární úrovni, jež má – řečeno slovy nařízení – oprávněný zájem přispívat k boji proti diskriminaci z důvodu pohlaví a k prosazování rovného postavení žen a mužů. Navíc není žádný důvod, proč by nemohlo být navrženo takovéto

⁽¹³⁾ KOM(2002) 718, 11.12.2002.

⁽¹⁴⁾ KOM(2005) 59, 25.2.2005.

⁽¹⁵⁾ KOM(2004) 274, 21.4.2004.

zastoupení zástupců občanské společnosti. Na rozdíl od tripartitních subjektů Společenství nebude zastoupena národní úroveň sociálních partnerů, proto je žádoucí, aby alespoň tímto způsobem byla garantována aktivní účast sociálních partnerů i odpovídající nevládní organizace.

3.7.3 EHSV si proto naléhavě přeje rozšířit počet členů ve Správní radě. Považuje za vhodné zvýšit počet zástupců tak, aby jich bylo šest z každé strany (Rady, Komise, sociálních partnerů a příslušné nevládní organizace na komunitární úrovni); to by zároveň umožnilo organizacím zmíněným v čl. 10 (1) a) – c) vybrat kandidáty tak, aby zajistily rovné zastoupení žen a mužů. Vyplývá z toho, že každá z těchto tří zmíněných organizací by měla dvě místa.

3.7.4 Není rovněž zdůvodněno, proč nemají mít zástupci sociálních partnerů a nevládní organizace hlasovací právo. K lepšímu zajištění nezávislosti, autonomie a objektivitě jednání, EHSV se obrací na Komisi, aby bylo včleněno, že každý zástupce organizací zaměstnavatelů, zaměstnanců a příslušné nevládní organizace má plné hlasovací právo. Je to v souladu s odstavcem 4, kde se uvádí, že „každý člen Správní rady, a v případě nepřítomnosti jeho zástupce, má jeden hlas“.

3.7.5 EHSV soudí, že ředitelé Evropské nadace pro zlepšování životních a pracovních podmínek, Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci, Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání a Evropské agentury pro základní práva by mohli mít případně přímou možnost účastnit se schůzí Správní rady Institutu jako pozorovatelé (čl. 10, odst. 11); ředitel Institutu by měl mít také možnost se účastnit jednání těchto institucí (z pověření Správní rady a/nebo na základě „memoranda o porozumění“).

3.8 EHSV respektuje, že úlohou poradního sboru bude umožnit členským státům zapojení relevantních orgánů a vytváření sítě odborníků. Tento orgán nebude mít rozhodovací pravomoci v rámci Institutu podle čl. 12, je tudíž zbytečné zmiňovat, že tři členové, kteří zastupují zainteresované strany na evropské úrovni, nemají hlasovací právo. Stejně tak vzniká otázka, proč jsou jmenováni Komisí; bylo by žádoucí, aby byli jmenováni přímo organizacemi uvedenými v čl. 10 odst. 1 a) – c).

3.8.1 Je třeba najít způsob, aby zastoupení žen a mužů v poradním sboru bylo vyvážené.

3.8.2 Jak bylo uvedeno výše v bodě 3.6.1, bylo by vhodné, aby členové poradního sboru měli odpovědnost za zajištění spolupráce mezi institucemi ve svých zemích a Institutem (čl. 12 odst. 4).

3.9 EHSV má výhrady k uvažovanému finančnímu zajištění Institutu. V citovaném prohlášení Rady (bod 2.3 tohoto stanoviska) spatřuje EHSV rozporuplné pokyny: vyrovnat se zadáním přinést přidanou hodnotu, tedy plnit náročné úkoly, při zachování rozpočtové neutrality.

3.9.1 Počítá se, že financování Institutu bude částečně odečteno z financování programu PROGRESS. Bod 3.6. důvodové zprávy návrhu Nařízení uvádí, že „aktivity Institutu budou odlišné od aktivit navrhovaných v rámci části věnované rovnosti žen a mužů v programu PROGRESS (2007-2013)“. EHSV v tom vidí argument na podporu svého postoje, které vyjádřil ve svém stanovisku k programu PROGRESS:

„Výbor dává v této souvislosti podnět, aby prostředky rozpočtované na Institut pro rovnost obou pohlaví nebyly při vytváření globálního finančního rámce programu PROGRESS vyjádřeny jako prostředky, o něž se rozpočet snižuje – jak se zřejmě podle všeho v předkládaném návrhu stalo – nýbrž, aby se plánovalo samostatně vlastní financování.“⁽¹⁶⁾

3.9.2 EHSV proto doporučuje, aby finanční prostředky nezbytné pro chod a dobré fungování Institutu byly zohledněny při jednáních o finančních perspektivách EU a byly alokovány, přinejmenším postupně, tak, aby Institutu umožnily splnit nároky, které budou na něj kladeny, v právní a finanční jistotě.

3.9.3 EHSV se domnívá, že soustředěním práce o genderové rovnosti do jednoho místa dochází k úspoře na komunitární i národní úrovni. Předpokládaný rozpočet pro program PROGRESS by neměl být tudíž o tuto částku připraven, ale naopak navýšen v případě, že nebude rozhodnuto o samostatném finančním krytí Institutu.

3.9.4 V žádném případě nesmí být zřízení Institutu záminkou ke snížení financování jiných institucí, jako např. Dublinské nadace, které ve své činnosti také mj. zabývají problémy spojenými s rovností příležitostí.

V Bruselu dne 28. září 2005.

Předsedkyně

Evropského hospodářského a sociálního výboru

Anne-Marie SIGMUND

⁽¹⁶⁾ Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 6.4.2005 „Program Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu – PROGRESS“, zpravodaj: pan Greif, Úř. věst. C 255, 14.10.2005, s. 39.